

Прѣлетьяване на щъркелитѣ.

астѣпи августъ и лѣтото
запѣ своята тѣжна пѣ-
сенъ, съ която напомняше
на хора и животни да се
стѣгатъ за злата зима.

Той казва на человѣ-
ка да стѣга оралата за
близката есенъ, за да не
останатъ нивитѣ му нео-
рани; на змиитѣ — да

търсятъ дълбоки дупки — да не замръзнатъ
още отъ есенната слана; а на щъркелитѣ — да
излизатъ по-често по рѣки и блата да ловятъ
жаби и змии, та да събиратъ сили за дългия
пѣтъ къмъ топлитѣ мѣста.

Малцина человѣци изпълняватъ златнитѣ
сѣвѣти на августовата пѣсенъ, заради това и
прѣкарватъ тежъкъ животъ прѣзъ зимата. Но
щъркелитѣ изпълняватъ точно бащинския сѣ-
вѣтъ на августа; тѣ отъ сутринъ до вечеръ кра-
чатъ изъ мочорливитѣ блата и гълтатъ лакомо
своя ловъ, който имъ дава всѣки день нова сила.

А кога дойде края на августа и лѣтото ги
запитва:

— Готови ли сте чада?

— Готови сме, отговарятъ весело всички
щъркели и почнатъ да тракатъ съ дългитѣ си